

De Jezüietentruken van professor Vermeersch *

Fernand Keuleneer is advocaat.

03 januari 2016

72 shares

©THINKSTOCK

2

Prof. Vermeersch schreef een [eigenaardige repleik](#) op [mijn bijdrage "Euthanasie: wie stelt zich eigenlijk boven de wet?"](#) Ik ga voorbij aan de liefelijkheden "oneerlijk", "mateloos onbillijk", inhumaan ziekenhuis, "verwardheid" en "zeldzame gevoelskilte", en beperk me tot de pseudo-juridische, maar niet minder acrobatische jezüietentruken van de Professor.

Ik verwees in mijn stuk naar de verklaring van SP.A-volksvertegenwoordiger Fred Erdman, voorzitter van de commissie

justitie van de Kamer, "dat in de juiste interpretatie van het voorliggende ontwerp instellingen het recht hebben om de toepassing van euthanasie te verbieden binnen de muren van de instelling."

Waaraan in het verslag wordt toegevoegd: "Geen lid verzet zich tegen deze interpretatie van de voorzitter."

Eenzijds stelt Prof. Vermeersch dat "de wet terzake niets zegt", maar anderzijds stelt hij dat de interpretatie van commissievoorzitter Erdman (oud sp.a-voorzitter) "onjuist" is, en geen bindende kracht heeft. "De discussie over art. 14 werd immers ten gronde gevoerd in de Senaatscommissie."

Fernand Keuleneer. ©photo news

Wie de respectievelijke verslagen leest, zal opmerken dat de discussie hierover in de Kamercommissie veel grondiger gevoerd werd dan in de Senaat; in het Senaatsverslag is ze beperkt tot een summiere vermelding van de uiteenlopende standpunten van enkele senatoren. En overigens heeft de Senaat geen voorrang op de Kamer, en kwam de bespreking in de Kamer er later in de tijd, na de bespreking in de Senaat, toen de

geesten nog wat meer gerijpt waren. Maar volgens Prof. Vermeersch was de interpretatie van Kamercommissievoorzitter Erdman "onjuist". Terwijl eveneens volgens Prof. Vermeersch "de wet terzake niets zegt". Pardon...?

Ik was op dat moment aanwezig (zoals ook in het Kamerverslag te lezen is), en de verzekering van de heer Erdman, eenparig bijgetreden door alle commissieleden, kwam er nadat ikzelf twijfels over de kwestie had geuit (!) en professor Herman Nys en volksvertegenwoordiger Jo Vandeurzen daarop dieper ingingen. Om de groeiende onvrede en ongerustheid in enkele fracties de kop in te drukken, en nieuwe discussies en vertragingen te vermijden, gaf voorzitter Erdman zijn interpretatie, die unaniem aanvaard werd. Ze werd door volksvertegenwoordiger Vandeurzen nogmaals herhaald in de plenaire zitting van de Kamer van 16 mei 2002.

Het is juist dat ook in de Kamer een CD&V-amendement verworpen werd dat tot doel had de vrijheid van de instellingen uitdrukkelijk in de wet op te nemen. Maar omdat er door de oppositie zoveel amendementen werden ingediend, werden ze door de meerderheid alle in blok verworpen, ook al was de meerderheid het niet noodzakelijk met de inhoud van elk amendementen oneens, zulks om te vermijden dat de debatten zouden moeten overgedaan worden en de

stemming van de wet vertraagd zou worden. Uit de verwerping van een tekstamendement kan dus weinig worden afgeleid, en de verwerping van het betrokken amendement staat aan de hogervermelde interpretatie dus geenszins in de weg.

Als de wetgever een nieuwe interpretatie wil invoeren en de vrijheid van de ziekenhuizen wil beperken, moet een wetsvoorstel worden ingediend en aangenomen. Van mij mag gerust zo'n voorstel worden ingediend; ik ben trouwens voorstander van het herbekijken van de hele wet. Onder meer, maar niet uitsluitend, van de rol van het criterium "psychisch lijden" bij het legaliseren van opzettelijke levensbeëindiging.

De subsidiedreigementen van Prof. Vermeersch aan het adres van de gezondheidsinstellingen zijn een negatie van de vrijheid van initiatief. Uit zijn logica en die van zijn medestanders volgt bijvoorbeeld dat een christelijke (of andere) instelling ook niet zou mogen tussenkomen indien een praktijk zou ontstaan van abortussen na 8,5 maand zwangerschap van een foetus met het syndroom van Down. Want ook dat is wettelijk, en volgens de logica-Vermeersch uitsluitend een zaak tussen arts en patiënt. Er zijn ooit voor minder dan dat politieke en andere veldslagen uitgevochten.

Dat schrappen van subsidies is overigens

wel een interessante piste. Er is sowieso
dringend nood aan een parallel
gezondheidszorgsysteem,
ziekteverzekering inbegrepen. Misschien
dus maar doen!

* met excuus (nu, ja) aan de jezuiten

SHARE

**De subsidiedreigementen
van Prof. Vermeersch aan
het adres van de
gezondheidsinstellingen
zijn een negatie van de
vrijheid van initiatief**